Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2008

SKYMNING

NILS FERLIN

Skymningen sveper sin stillhet
runt våra ensliga hus,
gråa och ensliga hus – – –
Snart skola dunkla stjärnor
springa som blommor av ljus . . .

– – –

Heden sover därunder,
heden sover i stjärnljus snart –
längtan går och jag vet ej vart . . .
Men det brusar av tyngd och sekler
så ödsligt och underbart.

(Ur "En döddansares visor", 1930)

Omslagsbilden:
Skådespelaren Gunnar Olsson och Nils Ferlin i samtal på trappan till huset i Norrboda i Länna, Roslagen. Här kallade sig Nils "Styckegodsägare" efter att ha köpt fastigheten i slutet av 1947.
Bilden hämtad ur framlidna vännerna Gunnar Olsson och Kerstin Berger Olssons privata fotosamling. Okänd fotograf.

Ordföranden har ordet:

Nils Ferlin och Döden

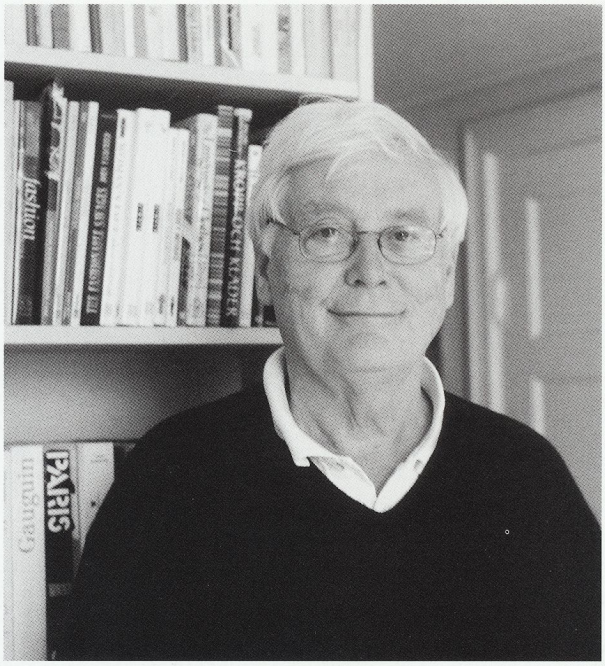

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: Esse Jansson

Vad är det som skapar Nils Ferlins storhet? Vad gör honom till en följeslagare , långt efter hans bortgång?

Ibland funderar jag över det. Jag sitter en tidig septembermorgon ute i trädgården och bläddrar i hans "Dikter", Bonniers samlingsvolym. Och jag slås av närheten till Döden i hans verk, den mörka undertonen hos gamängen och livsnjutaren, clownen och filosofen, den frodige humoristen där vemodet och insikten om förgängligheten alltid fanns under ytan, var den ljusa framsidans mörka och pulserande fond.

Redan i den första dikten " Ser Du . . ." slås tonen an, " så är jag ett visset löv, visset löv i vinden – Döden skall mig fatta, i sin gamla kratta –

Så upprepas temat i dikterna som följer. " Drömmare och dåre:" "– när klockorna klämta, de dova, då går du bort med din rikedom, och lägger dig ned att sova." "De döda sova." "Jag är så rädd."

Och det fortsätter genom hela volymen. Från " En döddansares visor" till "En gammal cylinderhatt." Det skulle föra för långt att försöka redovisa alla citat, men dödens närhet går som en röd eller snarare mörk tråd genom hans diktning och signifikant nog är volymens sista, avslutande rader, en slags sammanfattning:

"Vanitas,vanitatum:
Ett liv, ett kors, ett datum."

De står under raderna om mannen som var rädd för döden: " Här vilar en man, som var mycket rädd, för döden. Livet borde likväl, ha lärt honom motsatsen."

Jag tror att en förklaring till Nils Ferlins storhet och hans närhet till oss in i vårt eget millennium ligger i att han ger uttryck för vår egen oro, ger ord åt våra känslor. Att han paradoxalt nog lever genom döden.

Och jag tycker jag får bekräftelse när jag läser min tidning den där morgonen och ser ett citat blänka fram i dödsannonsernas sorgeparad. Några rader från en av Ferlins kanske mest kända dikt, den om den grå fågeln: "Inte ens en grå liten fågel, som sjunger på grönan kvist det finns på andra sidan, och det tycker jag nog bli trist. Inte ens en grå liten fågel, och aldrig en björk som står vit, Men den vackraste dagen som sommaren ger, har det hänt att jag längtar dit."

JAN MÅRTENSON

Birgitta Lillpers årets Ferlinpristagare

JENNY WESTERSTRÖM

Hon hör till de allra främsta bland lyrikerna i Nils Ferlins efterföljd. Född 1958 var Birgitta Lillpers tre år när han gick bort. Och vi ska inte envisas med att hon följer tätt i hans spår på annat sätt än genom att vara särpräglad. Det visade sig redan under det 1980-tal då hennes lätt ihågkomna namn slog följe med mycket speciella titlar alltifrån *Stämnoja* (1982), *Igenom: härute* (1983), *Gry, och bärga* (1986).

Inte för inte får man titta till en extra gång för att förvissa sig om att man fått tag i titeln. Så har hon hållit sin kurs och ändå ständigt överraskat oss, och minst av allt finns det något som visar på bristande tilltro till ord och bilder i hennes produktion.

Diktsamlingen från 2004, *Glömde väl inte ljusets element när du räknade* är en hisnande ljusupplevelse som också tar med ljusmästare som Turner och Caravaggio i bilden. Här följer ett par prov ur denna samling:

Hon vänder sig mot dem
som tror sig oberörda
av ljus, som inte tror sig
behöva göra något häftigt kast
för ljusets skull,
någon flyktens dykning undan
när ljuset till slut blir för snett och steker.

Birgitta Lillpers.

Eller hon klandrar den som inte förstått ljusets vidd:

Vad du känt och anat
men aldrig tillåtit dig att tänka ut,
hur ljuset för dagen
som kommit och gått

Diktsamlingen från 2007, *Nu försvinner vi eller ingår,* är lika ovanlig och stark och handlar om de verktyg och minnen som vi övertagit från människor och djur. Det är naturen som för ordet och ibland utformas dikten till en ordlekande besvärjelse:

så blev det kvar
och stod och stod
vems orv det var
jag gör ett rov
jag gjort ett rov
av vad? av vad? i
oro rövat
barnaorv,
ett rov av orv
men inget barn
men ingen alls
en sol ett skall
en motor skär igenom
skog –

Lyriker är den i Orsa bosatta Birgitta Lillpers i första hand. Men också som författare av romaner, bland andra *Blomvattnarna* (1987), *Iris, Isis och skräddaren* (1991), *Medan de ännu hade hästar* (1993), *Alla dessa liv och våder* (2002), har hon fått många läsare. Inte för inte har hon i år fått stipendium i Lars Ahlins namn.

Prisen har över huvud taget blivit många genom åren. Birgitta Lillpers har fått några av de finaste, Gerard Bonniers lyrikpris (1996), Karlfeldt-priset (2007), De Nios stora pris (2008). Vi hoppas att hon ska glädjas över att också få pris i Nils Ferlins namn.

Marie Bergman Trubadurpristagare 2008

En mångfacetterad visdiktare och musikant

OVE ENGSTRÖM

"Med utstrålning och berättande stämma, förmedlar Marie livskraft och hon öppnar våra inre portar, där känslolivets och fantasins springande tankar döljer sig. En akustisk gitarr och Marie Bergman – mer behövs inte på en scen.".

Så här beskrev en tidningsrecensent årets Trubadurpristagare, Marie Bergman, och det tycker jag är en motivering som på pricken beskriver varför hon fått årets pris! Jag har sett Maries utveckling från början till den artist hon är idag.

En gång i tiden, på det optimistiska 60-talet, var vi med i samma musikförening, Ungdom med Ton, och jag minns att jag bland annat en gång kompade Marie på piano vid ett uppträdande på Sollidenscenen på Skansen. Jag minns att jag redan då kände att denna okända tjej skulle komma att låta tala om sig. Och det har hon sannerligen gjort. Och nu, närmare 50 år senare, får jag glädjen att ringa upp och gratulera Marie till 2008 års trubadurpris! Det blir tyst i luren en lång stund...

– Men... jag blir alldeles dingdång i skallen... överväldigad av en så oväntad uppskattning!

– Men det är du värd!

– För det lilla barfotabarnet längst inne känns det som ett oväntat omhållande, med en stor värme. Och efter barfotachocken kommer ödmjukhet, gränsande till blygsel och sen... tacksamhet.

– Hur är din relation till Ferlin?

– Ja, dels den vanliga, ganska mager om bena... en inte så liten konstnär... kärleken som kommer och går... den där Skönheten som kom till byn. Och jag vet att han var Cornelis store inspiratör. Och Ekelöfs.

– Har du något mer personligt minne av Nils Ferlin?

– Om jag har. Min kära moster Marion hade sett djupt in i hans blåa ögon, hon kunde aldrig glömma det. Han fanns som en hemlig viskning i vrårna. Hon hade en handskriven lapp i väskan "från Nils!"... alla suckade när

Marie Bergman.

hon förtroligt berättade efter ett par glas vin. Och själv läste jag Ferlin under mina ungdomsår. Jag känner igen dikterna, sökandet. Och nu, nu möts vi igen och jag känner stor tacksamhet men också lite stolthet. Nu kanske också jag får se in i hans ögon, hans blåa själ, hans röda varma hjärta.

– Det är jag övertygad om. Marie, jag vet att du vid sidan av din artistiska karriär också är en efterfrågad pedagog och inspiratör och har seminarier och kurser i röstutveckling runt Skandinavien. Och att du 1999-2000 innehade en professur i sång på Det Jydske Musikkonservatoriet i Århus, Danmark.

– Du har läst på bra, Ove, det stämmer! Jag anser att den mänskliga rösten är ett av de kraftfullaste instrument som finns, att den är en metafor för livet – den är allt det du är, bär och lär. Den är sårbar och stark, ömtålig och modig. Den är du. Den är din! Den bär en oändlig livspotential om du lär dig använda den. Den kan förlösa din livskraft och energi och hjälpa dig att bära både din sårbarhet och din kraft. Rösten är förbunden med ditt välmående och din hälsa och kan påverka ända in på cellnivå. Den är lika personlig som vår handstil eller vårt fingeravtryck, den är unik och djupt förankrad i vår personlighet, Rös-

ten är bärare av den psykiska kraften och den själsliga närvaron i oss!

– Det var ord och inga visor det – vilket engagemang! Jag märker att detta ligger dig mycket varmt om hjärtat, Marie. Jag vill tacka dig för denna intervju och hälsa dig och din man varmt välkomna till prismiddagen på Gondolen den 21 oktober.

– Tack själv, Ove. Och TACK, Nils Ferlinsällskapet!

Historik

Marie började på visklubbar som Kurbitz och Kaos i Stockholm på 60-talet. Hon var bara 14 år när hon framträdde som en av artisterna på den legendariska vispråmen Storken tillsammans med Cornelis Vreeswijk, Fred Åkerström och de andra trubadurerna. 1968-69 sjöng hon i Putte Wickmans band. 1969-73 var hon medlem i den folkkära sånggruppen Family Four med ständiga placeringar på Svensktoppen, två år i rad vinnare av svenska melodifestivalen, turnéer i Folkparkerna, krogshower på Berns, Trägårn, Lorensberg. 1974 inleddes den egna solokarriären. Från första albumet "Mitt ansikte" -74, till det senaste "Marie och de tre vise männen" -04, har det blivit 20 skivor. Förutom de egna kompositionerna har Marie spelat in ett antal jazzskivor, samt utforskat den svenska visskatten.

När Marie hoppade av den populära sånggruppen Family Four 1973 var det många som blev besvikna. Varför bryta ett framgångsrikt och folkkärt koncept? För Marie fanns inget val, de egna visorna brände och insisterade.

Det sista året i Family Four hade hon drabbats av besvärande scenskräck och panikångest, hon drevs ut att söka efter sitt eget uttryck , sin egen identitet. Det var om detta många av hennes första visor handlade. Anders Burman, den legendariska producenten på Metronome stöttade, och hon ingick i artiststallet tillsammans med bland annat. Pugh Rogefeldt, John Holm, Cornelis Vreeswijk, Ola Magnell, Turid och Berndt Staf.

Det var ett skönt gäng, en ny familj och där fick Marie mod, inspiration och stöd att växa och utvecklas. Turnerade med akustisk trio i Skandinavien under flera år och blev en förebild för kvinnliga musiker och en pionjär för den skandinaviska moderna folk- och rockinspirerade visan.

Marie mötte sin livspartner och medarbetare gitarristen Lasse Englund 1977. Dom träffades på en turné´ med Ola Magnell och sedan dess har de spelat och levt tillsammans. Sedan 1978 har Lasse medverkat på och producerat många av Maries skivor med hennes egen musik. De båda har gjort många oförglömliga spelningar och skapar ett legendariskt sväng tillsammans, själva säger dom att det är själva limmet.

Det blev många resor, skinnömsningar, hårfärger, nystarter, upptäckter, hemkomster och vilse i pannkakan och hem igen efter utbrytningen från Family Four-73. Rösten var ledsagaren, vägvisaren, utmanaren.

Den ville vidare, den ville nåt mer, visste något. Marie följde spåren i sin röst. Turné efter turné, resa efter resa, småbarn hemma och en kropp som inte visste att vila. Hela systemet kollapsade till slut, och efter lång tvångsvila och välbehövlig reflektion, lade hon sina egna sånger på hyllan ett slag och började forska i röst, hälsa, avslappning. Hon improviserade, utforskade, prövade. Lärde sig teknik och blev både mer stabil och spontan, lekte och lyssnade, kommunicerade som ett instrument med de andra. Hon märkte att ljuden kunde hela och läka. Dom gav lust som gav mod att tillåta och fortsätta upptäcka fler uttrycksmöjligheter.

När hon vände tillbaka till den egna musiken igen tog hon lusten och den nya rösten med sig. Det var vad rösten ville visa henne. Nu kunde alla uttryck samlas och finnas, för att blandas och ges på nytt. Cirkeln var sluten och hon började på nytt. Nya visor skrevs. Nya rum öppnades.

Marie tog sig an den svenska visskatten på skiva, CD:n "Bergman och Bellman" 1998 är tolkningar av Bellmans epistlar och sånger tillsammans med brodern och multimusikern Anders Bergman och "Marie och de tre vise männen" 2004, innehåller hennes högst personliga tolkningar och arrangemang av Vreeswijk, Taube och Bellman. Som kvinnlig musiker närmar hon sig här en traditionellt manlig värld, och blev… förälskad.

Pressen skrev:

"På något sätt har Marie gjort visorna till sina, utan att förhäva sig, utan att förstöra, bara genom att tillföra sig själv: Det är annorlunda. Så här har de tre vise männen knappast hörts förut"

Dalademokraten

"Bra gjort, Marie. Att du bara vågade!"

Sundsvalls Tidning

Priser

Aftonbladets Rockbjörn 1982, Dagens Nyheters Kasperpris 1984. Grammis för bästa textförfattare 1984 och Karamelodiktstipendiet 1993. Povel Ramel motiverade priset så här: "För hennes förmåga att under en lång karriär fylld av framgångsrika skinnömsningar i populärmusikens labyrinter, förena djupt engagemang med hög kvalitet."
Bellmanspriset 1999, Evert Taubes Minnesstipendium 2003

Ferlinmuseet i Filipstad har vuxit

ROLF MÅRTH

Den 3 maj invigdes den andra etappen av den permanenta Ferlinutställningen på Museet Kvarnen i Filipstad. Den nya museidelen visar Nils Ferlins anknytning till Klarakvarteren i Stockholm och till Roslagen. På så sätt har Ferlinutställningen på Museet Kvarnen fått en mer mer komplett bild av Ferlin eftersom den första delen till stor del fokuserar på barn- och ungdomsåren i Filipstad med Cirkus Tigerbrand, marknaden Oxhälja, fotbollsspelande, tillfällighetstidningar och revyer.

Verksamheten på Museet Kvarnen drivs av kulturföreningen Kulörta Lyktor. I arbetet med utvecklingen av Ferlinutställningen har kulturföreningen samarbetat med Ferlingruppen. Det är Bengt-Olof Löf från Ferlingruppen som varit den drivande kraften i arbetet.

– Den nya utställningen finns i tre rum som visar Klarakvarteren på Ferlins tid, ett pilsnercafé och Roslagen, säger han.

Bengt-Olof Löf har skapat en tidstrogen miljöbild, inte minst när det gäller husfasader med dörrar och fönster i det rum som återspeglar Klaraepoken. Golvbeläggningen är mönstrad som gatsten och vid en hotellentré finns en för tiden typisk nattklocka.

– På pilsnercaféet har vi satt upp bröstpaneler och de har en mörkt brun färg, så som det såg ut på den här typen av caféer, säger Bengt-Olof Löf.

Det sista av de nya rummen ägnas Ferlins tid i Roslagen. Bland fotodokumentationen finns en stor väggmålning av konstnären Håkan Degerstedt.

I samband med invigningen av Ferlinutställningen bjöds både på recitation och vissång. Det var skådespelaren Carl-Anders Stjernlöf och vissångaren Rolf Mårth som svarade för den delen av programmet och de inledde tillsammans med "Syner i lövsprick-

Carl-Anders stjernlöf, Bertil Hladisch och Rolf Mårth medverkade när Ferlinutställningen på Museet Kvarnen i Filipstad invigdes. Foto: Bengt-Olof Löf.

I en del av utställningen som visar Ferlins tid i Roslagen finns en väggmålning av konstnären Håkan Degerstedt. Foto: Bengt-Olof Löf.

ningen", dikten och visan som berättar om Ferlin och några av vänner från Filipstadstiden som möttes på Abborrbergets krön i lövsprickningens tid.

Sedan var det Bertil Hladisch som invigde utställningen om sin morbror Nils.

När Museet Kvarnen kom till 1986 skapades en mindre Ferlinhörna och under turistsäsongen på somrarna satte Ferlingruppen upp en större utställning om Ferlin på Kvarnens galleridel.

2005 stod den första större permanenta utställningen klar och nu har utställningen utvecklats för ett ge en komplett bild av Nils Ferlin.

– Det är en uppskattad utställning och vi har många besökare, både enskilda och grupper, säger Bengt-Olof Löf.

Från rummet med Klaramiljöer stiger besökarna in på ett pilsnercafé. Foto: Bengt-Olof Löf.

Nya visdiktarprogram med Ove Engström

Välkände trubaduren Ove Engström erbjuder föreningar, bibliotek, kulturnämnder, kyrkor och andra att boka följande två nya visprogram: *Jag lärde mej gå på händer – Nils Ferlin i ord och ton* och *Bara i tystnaden.*

Ove Engström räknas som en av Sveriges främsta Ferlintolkare, bland annat belönad med Nils Ferlinsällskapets Trubadurpris och Visans Vänners Hederstecken.

Ove Engström erbjuder två nya visprogram.
Foto: Annika Luttropp.

Ove bjuder på ett personligt och initierat porträtt av den magre poeten från Filipstad, ett program som är både kåserande föredrag, teater, recitation och viskonsert i ett.

Vi får höra alla de älskade visorna men Ove, som forskat i Ferlin, visar också på okända sidor hos skalden och låter oss få höra unge gossen Nils allra första dikt!

Bara i tystnaden
I en tid då människor "går in i väggen", "bränner ut sig", stressar och jäktar utan att någonsin stanna upp, kan man fråga sig om det är något vi glömt? Ove har ställt frågan till våra visdiktare och poeter och svaren har blivit till ett innerligt, annorlunda och tankeväckande visprogram.

Om ni vill få ytterligare information eller boka något av ovanstående program så gör ni detta enklast genom att ringa Ove Engström på 08-89 50 95 eller mejla till ove.engstrom@brevet.nu

MIDSOMMARFANTASI

Nils Ferlin

Nu knopar vi vår väska för Styrsö eller Möja
och backa ifrån bakgård och rök och makadam.
Men utskärs kan det blåsa – vi tar med vår islandströja
som hjälpt oss i så många vrånga glada väder fram.
Så skynda dej, o Johansson, att vädra din garderob
och glöm för all del inte sista bitarna av Taube.
– Så knopar vi vår väska för Styrsö eller Möja
att vräka oss på böljorna och käka aladåb.

Vi tarvar säkert lite mera brunt i anletsdragen
– följ med vår gamle vän, du kamrerare Kamrin.
Besvär du har att skilja på de fyra sädesslagen
men åttahundra växter har du kunnat på latin.
Fru Österman ska leda oss galant till förstukvist
– ack, hyran har hon ökat några tior sedan sist.
Emellertid behöver vi en smula brunt i dragen
och solen är en doktor till och med för kassabrist.

Men, bröder, när vi rustar oss för Samarkand och Mecka
att väta våra stupar och tvaga av vår sorg:
så varför inte bjuda någon syster någon vecka
och varför inte henne som står på Kornhamnstorg.
Hon har så många blommor i pytsarna de små
men tuvorna som fött dem får hon sällan titta på.
Så, bröder, när vi rustar oss för Samarkand och Mecka,
varför inte hämta gamla gumman i landå!

För ska det firas sommar ska det firas med grandessa
och vägar finns det många på land liksom på sjö.
Blåklockor och adventljus ska vi kransa kring vår hjässa
och om vi skulle landa ett tu tre på Barnens ö
då dansa vi som barn och så varda vi som de
och de sorgligaste ögon ska bli tindrande och le.
För ska det firas sommar ska det firas med grandessa
– vi bjuder eder alla att i dansen er bege!

I Poste Restante nr 1 2008 publicerades dikten "Midsommarfantasi" i det något ändrade skick som den ingick i Evert Wallerts antologi Till Roslagens ära (1951). Här återges ursprungsversionen ur Väddö folkhögskolas elevförbunds tidskrift "Kasberget" 1946.

Dikt och visa avslutade årsmötet på Gondolen

Efter välsmakande middag och lotteridragning var det dags för kvällens soaré med sång, musik och poesi. Ove Engström återtog rollen som sjungande konferencier och presenterade kvällens gäster. Denna kväll hörde vi Staffan Atterhall som framförde Ferlin i egen tonsättning, Karl-Richard Richardsson, som på sitt oförlikneliga sätt både reciterade och berättade om Nils Ferlin, som han lärde känna i Roslagen på 50-talet. Vidare dalmasen Lennart Hökpers som förtjänstfullt reciterade skalden, samt radarparet Lilian Ahlm och Tor Englund som återigen växelläste dikter på sitt eget eleganta sätt till publikens förtjusning.

Efter att Ove traditionsenligt avslutat kvällen, med sin egen tonsättning av Nils Ferlins Ölandsvals, kunde ännu ett årsmöte läggas till handlingarna.

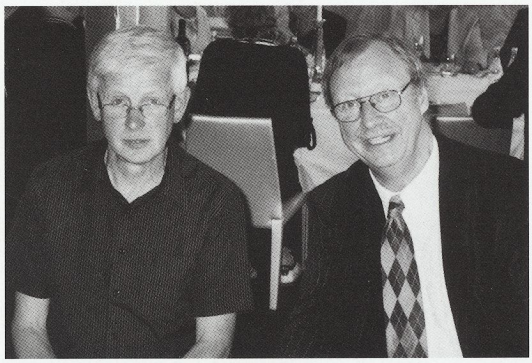

Lennart Hökpers reciterade Ferlin-dikter och Ove Engström var sjungande konferancier. Foto: Annika Luttropp.

Karl Richard Richardsson reciterade Ferlin-dikter. Foto: Annika Luttropp.

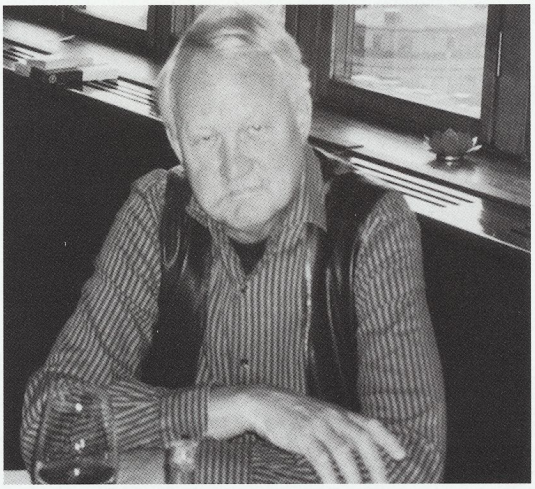

Staffan Atterhall framförde Ferlin i egna tonsättningar. Foto: Annika Luttropp.

SÄLLSKAPETS HEMSIDA

Bidra gärna med material till Nils Ferlin Sällskapets hemsida.
E-postadress: http://go.to/ferlin
Bidrag till Poste Restante mottas också med tacksamhet. E-postadess: info@atn.se

Rolf Mårth sjöng Ferlins visor i Norge

I augusti var vissångaren Rolf Mårth på Norgebesök med Ferlins visor i bagaget. Vid en konsert i Hamardomen framträdde Rolf tillsammans med norska sångare och artister.

Den egna tonsättningen till "Det finns så många gårdar" var en av de Ferlinvisor publiken fick höra. Rolf Mårth har sedan en tid tillbaka ett samarbete med Marina Tallberg och har tonsatt flera av hennes dikter. Några av dessa visor fanns också med vid konserten i Hamardomen.

Andersson, Pettersson och Lundström

(Ur ett hälsningsanförande till Nils Ferlin och Jan Fridegård vid uppläsningsaftonen på Väddö folkhögskola, den 22 mars 1946). Publicerat i Väddö folkhögskolas elevförbunds tidskrift "Kasberget", 1946.

I Nils Ferlins diktning är Andersson och Pettersson representanterna för de framgångsrika borgarna, de praktiska, kloka, riktiga och oklanderliga människorna. Lundström är den socialt sett misslyckade och misstänkte, han är konstnären, sångaren, musikanten som "söker sina drömmar och letar sina ljus", en symbol för människans längtan efter någonting annat än det som kan räknas i siffror och mätas med vikter.

"I nya krya tider har mänskohjärtat fått elektriskt ljus i båda sina kamrar. Där sitter inget barn mer och gråter – eller hur? ty gråten är en ynkrygg och en kaspersfigur" skriver Ferlin i Djurgårdsmässa.

– Lundström (i Nils Ferlins och Jan Fridegårds gestalt) är nu gunås berömd och sitter hedrad och aktad bland oss Petterssöner och Anderssöner. Men låt oss inte glömma detta: en gång var Nils Ferlin bara en kaspersfigur, sedd över axeln av goda borgare och misstänksamt bevakad av nitiska polismän. Jan Fridegård var en gång en ynkrygg sett från många hedervärda uppländska bönders synpunkt, en ung man utan anseende på grund av sitt onyttiga och resultatlösa skriveri.

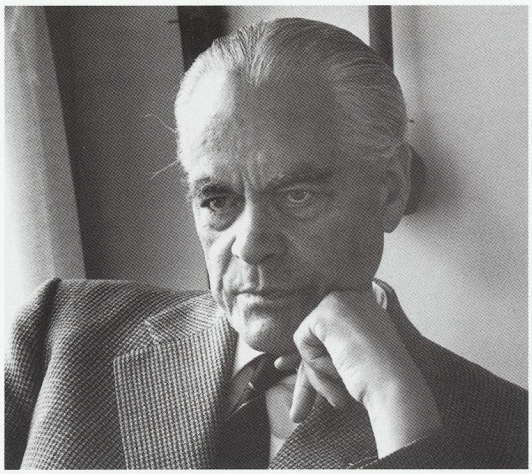

Jan Fridegård. *Foto:* Esse Jansson

Nu vet vi bättre. Och nu vill vi tacka er båda för att ni inte gav tappt i er hårda kamp, vi tackar för att ingenting kunde släcka diktarlågan i ert bröst.

"Pjäsen är tråkig sen Lundström dog och hela finessen är borta", skrev Nils Ferlin en gång. Lundström är inte död. Han lever genom er. Vi Anderssöner och Petterssöner tackar er för detta.

EMIL LEMHAGEN

NILS FERLIN PÅ SKANSEN

På söndagar i höst är föreläsningsserien *Sällskapsliv – litterära matinéer* tillbaka. Den arrangeras i samarbete med DELS, De Litterära Sällskapens Samarbetsnämnd. Premiärförfattare är Nils Ferlin. Sällskapsliv håller till i Ordenshuset Brofästet, inne på Skansen, nära Bredablick.

Söndagen den 5 oktober kl. 15:00
Nils Ferlin Sällskapet
Kring ett cafébord i gamla Klara - Nils Ferlin i ord och ton. Medverkande: Ove Engström, sång och gitarr, Lilan Ahlm, recitation, och Tor Englund, recitation. Kring ett cafébord i det gamla legendomsusade Klara träffar vi poeten och bohemen Nils Ferlin och får lära känna hans diktning från framför allt hans stockholmstid.

Här tar vi del av han älskade visor men får också höra några drastiska historier ur hans diktarliv. Kl. 14:30 och 15:00 finns möjlighet att dricka en kopp kaffe. Själva programmet pågår mellan kl 15:00 och 16:30.

Övriga litterära matinéer under hösten:
12 oktober Evandersällskapet
19 oktober Aksel Lindström Sällskapet
26 oktober Alf Henrikson-sällskapet
2 november Dan Andersson-sällskapet

HELLYCKAD FERLINDAG I LÄNNA

ESSE JANSSON

I år är det 110 år sedan Nils Ferlin föddes och söndagen den 10 augusti firades den 28:e Ferlindagen i Länna i Roslagen. Traditionsenligt inleddes den med en temagudstjänst i Länna kyrka som leddes av vikarierande prästen Roland Lilja. Esse Jansson – styrelseledamot i Nils Ferlin Sällskapet, samt redaktör för Poste Restante – höll en betraktelse om Nils Ferlin och hans inställning till religionen, om hans tro och tvivel (se sid 14 – 17).

Roland Lilja inledde med att tala om just tro och tvivel hade dessutom utvalt psalmer som var väl anpassade till ämnet vilket bidrog till helheten.

Betraktelsen avslutades med att församlingen sjöng Nils Ferlins dikt "Får jag lämna några blommor . . .", tonsatt av Lille Bror Söderlundh, ackompanjerad på flygeln av dagens kantor Anna-Greta Malmquist.

Ulf Bagge gjorde ett bejublat framträdande på Ferlindagen i Länna i Roslagen den 10 augusti.
Foto: ESSE JANSSON

Efter gudstjänsten var det kaffeservering vid församlingshemmet och sedan följde Ferlindagen på Kyrkvallen som samlade en mycket stor publik. Tursamt nog föll endast några få regndroppar under hela programmet!

Dagens artist var Ulf Bagge, Nils Ferlin Sällskapets trubadurpristagare 2007. Ulf Bagge slog igenom redan på 1960- talet och har spelat tillsammans med bland andra Cornelis Wreeswijk, Olle Adolphson, Fred Åkerström med flera. En genuin stockholmspoet som vårdar arvet av bland andra Nils Ferlin, Bellman Evert Taube och flera andra. Nu gjorde han ett bejublat framträdande i Länna!

Esse Jansson berättade om Nils Ferlins år i Länna i Roslagen. Här bodde han den sista fjärdedelen av sitt liv. Nils och hans blivande hustru Henny, hyrde sommaren 1944 en stuga i Lännaby, dit de återkom som gifta året därpå. I slutet av 1947 köpte sedan Ferlin Norrboda, en halvmil väster om byn, där han skämtsamt kallade sig "styckegodsägare".

Publiken fick bland annat vara med om en urpremiär. Ulf Bagge hade nämligen tonsatt en tämligen okänd Ferlindikt, "Midsommarfantasi" som första gången publicerades i Väddö folkhögskolas elevförbunds skrift "Kasberget" 1946 (se föregående nummer av Poste Restante). Detta efter det att Nils Ferlin och Jan Fridegård gästade folkhögskolan i mars 1946. Den har sedan endast varit publicerad i Evert Wallerts antologi "Till Roslagens ära" (1951.

Ulf Bagge framförde vidare bland annat "En valsmelodi" och" När skönheten kom till byn", båda tonsatta av Lille Bror Söderlundh, vidare "Gammal visa" och "Nattkvarter", tonsatta av Tor Bergner, "Cirkus Tigerbrand", tonsatt av Lille Bror Söderlundh, med flera.

Sammantaget blev det en hellyckad dag med många positiva ord från besökarna om såväl temagudstjänsten som själva Ferlindagen!

Ferlindagen i Länna, söndagen den 10 augusti, samlade en stpr publik. Foto: ESSE JANSSON

Svarta ballader och Döddansarvisor

– ett möte mellan Dan Andersson och Nils Ferlin

ABF-huset, Sandlersalen,
Sveavägen 41, Stockholm
onsdagen den 15 oktober kl 18.00

Medverkande från Dan Andersson Sällskapet:

PUCH MAGNUS OLSSON
och LARS JÄRNEMO

Medverkande från Nils Ferlin Sällskapet:

LILIAN AHLM, TOR ENGLUND
och OVE ENGSTRÖM

Vi låter två av 1900-talets mest folkkära poeter mötas i ord och ton. Vi kommer att berätta om många beröringspunkter som finns i dessa diktares tankevärld och författarskap, och vi kommer att sjunga och spela deras visor.

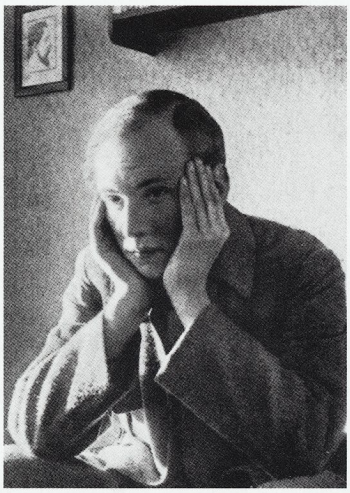

Ferlinbetraktelse om tro och tvivel

av ESSE JANSSON *och framförd i Länna kyrka på Ferlindagen 2008*

"Den siste bibelpoeten" är titeln på ett kapitel i litteraturvetaren Jenny Westerströms doktorsavhandling *Barfotapoeten Nils Ferlin* (1990). Jenny är en av våra absolut främsta Ferlin-kännare, dessutom under många år ordförande i Nils Ferlin Sällskapet och fortfarande ledamot i styrelsen.

Förutom den nämnda boken på över 500 sidor, har hon bland annat givit ut *Nils Ferlin Ett diktarliv* (1998) på närmare 500 sidor.

"I begynnelsen var det bibliska ordet för Nils Ferlin", skriver hon.

Ferlin ägde många biblar. "Mitt bibelstudium är av gammalt datum. Helst läser jag gamla biblar", sa han i en intervju 1952.

"Det är Carl XII:s bibel som för honom är Bibeln eller Biblia," skriver Jenny Westerström. "Med sin känsla för stil och tradition – liksom för stil- och traditionsbrott – föredrog han förfädernas heliga skrift framför den som stadfästes när han själv var i 20-årsåldern", fortsätter hon. Ferlin tyckte att 1917 års översättning var "alltför trivial och opoetisk."

Under rubriken "Nils Ferlin och den svåra konsten att tro" skrev teologie doktor Eva Åsbrink i Nils Ferlin Sällskapets medlemstidning Poste Restante nr 2/1977 bland annat:

"[- - -] Något av Ferlins innersta hållning till religionen, till kristen tro, synes mig kunna tecknas med de båda orden *attraktion* och *repulsion*.

Attraktion. Söker man som Ferlin efter en djupdimension i tillvaron måste religionen vara attraherande."

Hon citerar några strofer ur dikten "Fiasko" i diktsamlingen *Kejsarens papegoja* (1951):

Det var något som tvang
att jag reste åstad
för att brottas med Gud
vid Jabboks vad.

Jag sade: O, Herre,
se gycklaren här.
Förtälj honom något
vad meningen *är:*

Är det bara på lek
din hand du rört
eller ville du någonting
oerhört?

En enfaldig fråga
sen många år.
Begabbad jag än
för den frågan går.

Eva Åsbrink fortsätter: "Bränd av vägens sol, nypt av blåst, skuren av 'en tranas trumpet' vacklar gycklaren hem 'med sprucken hud."

Vin fanns det. Och olja.
Men ingen gud.

Det blir diktens dystra slutsats, konstaterar Eva Åsbrink och fortsätter: "[- - -] Men någonstans måste väl en lösning finnas, även om ett livets vilsna barfotabarn har tappat både ord och papperslapp."

"– *men ingen gud*". Det svaret kunde Ferlin aldrig acceptera, skriver hon. På sin väg "mellan tre droppar vatten och tre skovlar skovlar mull" attraheras han ständigt av tanken på och bilden av en gud. Han tecknar sin Gud i dikten "Ett minne" i debutsamlingen *En döddansares visor* (1930):

Gud, har jag sagt,
o, du levande X i det minsta och
finaste ting,
snäckornas gud och förnyelsens gud –
du som hinduerna se som en
flammande ädelstensring,
elektriska bälte av under och kraft
som spänner all världen omkring:
lys på mitt liv.

"Teosofiska diskussioner speglas troligen i det avsnittet, men dikten mynnar ut i en bön med rörande personligt tonfall", skriver Eva Åsbrink:

Herre, ditt ansikte ser jag i dag
och viskar dej vilset en bön:

Väck den ej mera, min fråga
som hörde sitt eko och grät,
släck den, förintelsens låga
i nervernas blodiga nät –
Se på mej, maskarnas like,
Herre jag ber dig ju blott:
lär mej att älska ditt rike
och bära de dagar jag fått.

"En religiös ateist", den beteckningen förefaller kunna med fullt fog tillämpas på Nils Ferlin", skriver Eva Åsbrink fortsättningsvis. "Också i hans ambivalens märker man en svingning som ibland pekar på *religiös*, ibland på *ateist*".

Om dikten"Kan du höra honom komma" i debutsamlingen *En döddansares visor* skriver Eva Åsbrink att det är svårt att avgöra om det är Gud själv eller Kristus som skalden talar om. Så här lyder dikten:

Kan du höra honom komma
– ej i buller och gny,
ej i tordönets sprakande dunder –
Nej, han vandrar i sin örtagård
som himmelens sky
i morgonens solstänkta lunder – –

Kan du höra honom komma,
att han kommer som en psalm
– så djup och så drömmande stilla
han vandrar dig till mötes
i dagarnas kvalm
och han vill dej inte alls något illa.

Ty han talar ej latin –
som den grå teologin,
vilket halkat på sin egen
halhets halka –
Men han talar som en ton
ur en mjuk violin
och han talar såsom aftonens svalka.

"Dikten rymmer ett för Ferlin påfallande tydligt uttryck för en tro", skriver Eva Åsbrink. Men hon påpekar även senare i texten att· "Plötsligt finns dock hos Ferlin den ständiga pendlingen mellan tro och otro."

Hon framhåller också att "är det något som Ferlin gisslar, så är det de säkra, de utslätade, de självgoda, de dogmatiska och de salongskristna." Hon skriver vidare: "Med de andligen dästa har skalden ingenting gemensamt, de säkra, de besuttna."

Dikten "Inte ens –" i diktsamlingen *Goggles* (1938) har jag personligen haft svårt för. Den är så definitiv – "på den andra sidan" finns – ingenting.

Inte ens en grå liten fågel
som sjunger på grönan kvist
det finns på den andra sidan
och det tycker jag bog blir trist.

Inte ens en grå liten fågel
och aldrig en björk som står vit –
Men den vackraste dagen
som sommaren ger,
har det hänt att jag längtat dit.

Den här dikten skrev Nils Ferlin en sommardag på Leksands kyrkogård – där det fanns många björkar – och om den skriver John Karlzén i *En bok om Nils Ferlin* (1955) så här:

"Naturligtvis kunde man säga att innebörden helt enkelt är den, att skalden finner jordelivet så oändligt dystert att han längtar hinsides. Men frapperar inte också samtidigheten av vad han uppfattar omkring sig och hans längtan bort från det?

Ger inte denna samtidighet en antydan om den kluvenhet som är karaktäristisk för skalden och människan Nils Ferlin?

En tredje tolkning – som väl är den vanligaste – understryker att skalden vill ha förintelse, nirvana, befrielse från ängslan och plågor (man pekar på Ferlins intresse för teosofi och indisk religion).

Jag skulle inte, försöka mig på en fjärde tolkning, skriver Karlzén, om jag inte hade funnit vana innanläsare villiga att acceptera den: Sommardagens fägring är så intensiv att den spränger den yttersta gränsen och tvingar tanken och fantasien hän mot det wallinska *"hur skön då måste källan vara, den evigt klara!"*

Att Nils Ferlin kände till det här citatet finns det ett påtagligt bevis för. När EWK, Ewert Karlsson – långt senare prisad som världsmästare i karikatyrteckning – besökte Nils Ferlin här i Norrboda i Länna 1953, tecknade han honom. Det blev en typisk EWK-karikatyr. När Nils fick se den

skrev han på teckningen – som en parafras av citatet: *"När detta är en tuschbild bara hur skön skall då ej originalet vara? Nils Johan Einar Ferlin."* Jag har bilden i reproduktion hemma på väggen.

I likhet med Dan Andersson skrev Nils Ferlin ofta om döden. I diktsamlingen *Med många kulörta lyktor* (1944), som han sammanställde här i Lill-stugan i Lännaby, finns exempelvis dikten "Jag är så rädd –" Så här lyder första strofen:

Jag är så rädd för döden
– mer än jag varit förr,
men jag tycker att han har
en sån obehaglig dörr.

Men som en bekräftelse på skaldens ambivalens inför det slutgiltiga finns även i samlingen en dikt som fått titeln "Tron":

En ros jag vet, som du ej vet,
där bortom blåa bergen,
om ock för mej en hemlighet
till formen och till färgen.

På kyrkogården vandrar jag
en natt bland tunga vårdar,
då känner jag en doft – helt vag
från hennes gömda gårdar . . .

en doft som stiger – tills jag ser
på mörk och frusen himmel
hur stjärnor tändas – fler och fler,
i stort oändligt vimmel.

På kyrkogårdar vandrar jag
som ibland rosengårdar . . .
Och natten lyser som en dag
de dödas minnesvårdar.

"En ros jag vet, som du ej vet, där bortom blåa bergen". Själv kommer jag osökt att tänka på Dan Anderssons underbara dikt "Omkring tiggarn från Luossa"– som fått en kongenial tonsättning av Gunde Johansson. Den börjar: Det är något bortom bergen, bortom blommorna och sången . . .

– Nils ville ha en tro, sa, hans yngsta syster Ruth i en intervju i Hemmets Journal, 1980.

– Det har ju diskuterats mycket om han var troende. Jag anser det, fortsatte Ruth.

Jag hade förmånen att träffa Ruth i början av 1980-talet och vi blev mycket nära vänner. Hon var själv djupt troende och sa även till mig att Nils hade en tro.

Ruth var en av de mest fantastiska människor jag mött, trots att hon själv var klen och märkt av en lungsjukdom sa hon ofta "att allt som jag vill göra, det orkar jag" och det visade hon flera exempel på.

När hon 1987 var här på Ferlindagen så kom det mitt under programmet en ensam mås flygande. Den gjorde en lov över publiken och flög sedan bort över sjön. Jag tyckte det var ett märkligt besök och frågade efteråt Ruth om hon sett den ensamma måsen.

– Javisst, sa hon glatt. Det var en hälsning från Nils!

Det är i år 110 år sedan Nils Ferlin föddes i Karlstad, och det är 120 år sedan Dan Andersson föddes i Skattlösberg i Dalarna. Dan avled tragiskt nog på hotell Hellman i Stockholm på grund av cyanväteförgiftning den 16 september 1920, bara 32 år gammal. Rummet hade inte vädrats ordentligt.

Det finns många likheter mellan Dan och Nils, de var båda sökare och bibelläsare. De drevs båda av en inre oro och skrev ofta om döden. De brottades med de existentiella frågorna.

De hann tyvärr aldrig träffa varandra, först i början av 1920-talet stiftade Ferlin bekantskap med Dans dikter. En god vän läste Dans "Vaggsången vid Kestina" och Ferlin greps, som han själv skrivit, av "Dan Andersson-feber" och han läste ofta hans dikter offentligt. Dan hade varit kolare och det var även Nils en tid i unga år.

– Det var en period när jag bara läste Dan Andersson, berättade Nils Ferlin i en intervju som Birger Lundberg gjorde i Norrboda här i Länna för tidningen *Vi* i september 1948.

Dan Andersson debuterade 1914 med *Kolarhistorier,* året därpå kom *Kolvaktarens visor* (som dock inte enbart innehöll dikter).

Nils Ferlin debuterade 1930 med diktsamlingen *En döddansares visor.* Titeln sattes sent och personligen tror jag att han tänkte på Dans diktdebut. I samlingen finns nämligen en hyllningsdikt till Dan Andersson – och beteckningen "döddansare" hade Nils dessutom använt redan 1926 när han dedicerade

Nils Ferlin vid kyrkogårdsgrinden i Länna. Okänd fotograf.

en dikt om Dan som han gav till en god vän.

I förordet till en bok med ett urval av Dans dikter, 1954, skrev Ferlin att "Dan Anderssons dikter är oöverträffade i svensk lyrik."

Framlidne biskopen Jan Arvid Hellström skrev i sin bok *Den allra högsta sången* (1981) att "för Dan var äktheten det viktigaste." Detsamma kan sägas om Nils Ferlin. Hellström kallade för övrigt Dan för teolog och religiös förkunnare.

I Ferlins dikt "Tron", som jag nyss läste, förekommer orden "stjärnor" och "rosor", det är två av flera andra ord som Dan ofta använde och som Jan-Arvid Hellström kallade för "signalord" i hans diktning..

För ett par år sedan upptäckte jag plötsligt en rad i Nils Ferlins dikt "Långt ifrån", som finns i hans sista diktsamling *Från mitt ekorrhjul* (1957), vilken kan ses som en hälsning till Dan.

I Kolvaktarens visor finns dikten "Du liv" som Dan skrev, djupt deprimerad, vid årsskiftet 1913-14. Så här lyder sista strofen:

Här somnar en man från sitt eget ve,
här slutar ett djur sin strid –
du liv, det var allt du hade att ge
och detta är dödens frid.

Så här lyder "Långt ifrån"

Långt ifrån han ser henne gå
Gammelman ropar till Livet så:

Se, säjer han, blott ett ögonblick se:
Du liv, var det allt du hade att ge?

Gammelman sitter på tröskeln kvar
En lärkdrill kom – Var det livets svar?

Dan var uppgiven när han skrev: "du liv, det var allt du hade att ge . . .". Nils har kastat om ett par ord i Dans diktrad och ställer en fråga: "Du liv var det allt du hade att ge?"

Han hör en lärkdrill och undrar om det är livets svar. Här tänds en förhoppning. Allt kanske ändå inte är intighet, kanske finns något mer . . .

Till sist: Nils Ferlin fick en gång en fråga om han hade något valspråk.

Han svarade med Jesusorden: "Allt vad ni viljen att människorna skola göra eder, det skolen i ock göra dem."

Nils Ferlin Sällskapets medlemsantal minskar

Nils Ferlin var – och är fortfarande – en av vårt lands främsta och mest älskade poeter. I år är det 110 år sedan han föddes i Karlstad och det är angeläget att föra minnet av honom och hans författarskap vidare.

Nils Ferlin Sällskapet har varit ett av de största litterära sällskapen – men medlemsantalet minskar nu på ett oroväckande sätt, vilket i sin tur påverkar vår redan ansträngda ekonomi.

Vi vädjar till alla medlemmar att motverka den nedåtgående trenden. Om till exempel var och en bidrar till att värva en ny medlem så kan vi fördubbla vårt medlemsantal! **Eller varför inte ge bort ett medlemskap i present!!!**

Berätta för vänner och bekanta om vårt Sällskap och visa dem vår medlemstidning Poste Restante. Bidra även gärna med gåvor till Sällskapet.

Tack på förhand!

STYRELSEN

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 27 mars 2009

Manus och bilder kan sändas till Poste Restantes redaktör Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 Norrtälje, eller direkt till Affärstryckeriet via e-post: info@atn.se

Nya medlemmar

Lennart Bergman, Gösta Berlings väg 33 9 trp.
691 38 KARLSKOGA
Johan Fehrman, Krukmakargatan 35 C
118 51 STOCKHOLM
Kjell Fredriksson, Karlagatan 3 C, 652 23 KARLSTAD
Ulf Hanson, Gustaf Kjellbergsväg 7, 756 43 UPPSALA
Staffan Lundberg, Lantmannagatan 8 A
417 15 GÖTEBORG
Leif Olsson, Mysingsövägen 7, 572 63 OSKARSHAMN
Tore Olsson, Bo Eriksväg 23, 784 55 BORLÄNGE
Karin Pettersson, Kustvägen 7 C, 763 30 HALLSTAVIK
Iréne Roth, Branteviksgatan 9 A, 214 41 MALMÖ
Rune Sam Samuelsson, Kvarnhagsgatan 14 bv.
165 54 HÄSSELBY
Niclas Strand, Hökarvägen 17, 129 41 HÄGERSTEN
Jan Thorson, Själagårdsgatan 8 B
111 31 STOCKHOLM
Ellinor L. Åhs, Svindalsvägen 62, 427 40 BILLDAL

Nya ständiga medlemmar

Bertil Karlström, Nockeby Torg 27 nb.
167 74 BROMMA
Britta Nyström, Vänskapen 3 D, 443 34 LERUM

Medlem i

NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 175 kr
(studerande och pensionärer 125 kr)
på pludgiro **35 21 55-6**.

Glöm inte att skriva namn och adress.

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr
113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Estrid Björklund	200:-
Henry Denander	200:-
Lars Gullberg	75:-
Lennart Hökpers	175:-
Herbert Jobäcker	75:-
Roland Larson	900:-
Britt Lundström	75:-
Samuel Nordgren	125:-
Gertrud Oskarsson	125:-
Sven Plex Petersson	75:-
Sven-Uno Påhlson	75:-
Per Unsgaard	50:-
Övriga gåvor	975:-
Totalt	3.125:-

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

måndagen den 19 maj på Restaurang Gondolens festvåning

§ 1. Ordförande Jan Mårtenson öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.

§ 2. Dagordningen godkändes.

§ 3. Jan Mårtenson valdes till mötesordförande och Annika Luttropp till mötessekreterare.

§ 4. Till protokolljusterare valdes Bo Ganting och Anita Grönwall.

§ 5. Beslutades att årsmötet behörigen hade utlysts.

§ 6. Verksamhetsberättelsen som varit publicerad i Poste Restante godkändes. Revisionsberättelsen för år 2007 som varit publicerad i Poste Restante godkändes.

§ 7. Balans- och Resultaträkningen för år 2007 fastställdes. Bokföringen visade på ett överskott på 27 179:14.

§ 8. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.

§ 9. *Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:*
Till ordförande omvaldes Jan Mårtenson (1 år)
Till styrelseledamöter omvaldes Jenny Westerström (2 år), Tor Englund (2 år), Esse Jansson (1 år), Ove Engström (2 år), Annika Luttropp (1 år), Karl Rickard Richardsson (2 år), samt Monika Lilja, nyval (1 år).
Till suppleanter omvaldes Claes-Göran Carlsson (1 år), Evy Claesson (1 år), samt Göran Palm, nyval (1 år).
Till adjungerade styrelseledamöter omvaldes Rolf Mårth (1 år), samt Jimmy Svensson (1 år).

§ 10. *Val av revisorer:*
Till revisor omvaldes Christer Knutsson (1 år), samt till revisorssuppleant Hanneke Appelquist, omval (1 år).

§ 11. *Val av ledamöter till valberedningen:*
Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Elisabeth Jönsson-Österdahl, samt Inga Walles.

§ 12. *Fastställande av medlemsavgift*
Beslutades att bibehålla en oförändrad medlemsavgift på 175 kr för ordinarie medlemmar, samt 125 kr för studerande och pensionärer.

§ 13. *Förslag till besparingsåtgärder, till exempel kostnaderna för Poste Restante*
Ordförande påtalade att kostnaden för Poste Restante reducerats då det är färre sidor och därmed billigare porto.

§ 14. *Fastställande av prissumman för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset*
Beslutades att dela ut samma prissumma för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset, det vill säga 10 000 kronor vardera. Därtill får pristagarna ett diplom.

§ 15. *Information om Nils Ferlin Sällskapets hemsida*
Sekreteraren informerade om att Nils Ferlin Sällskapet anmält intresse av att deltaga i DELS framträdanden på Skansen hösten 2008, men ännu inte fått besked från DELS om detta. Vidare att Carl-Emil Englund Sällskapet deltar i Dels´´evenemang "Till sjöss" den 9-10 oktober 2008.
Sekreteraren frågade även om någon har mer material till Nils Ferlin Sällskapets hemsida, då man ständigt behöver förnya utbudet och uppmanade alla att skicka in eventuellt material till henne via mail eller per post eller telefon.
En medlem påpekade att mail-adressen till webbredaktören Gunnar Warren bör ändras i Poste Restante då han har en ny, mindre krånglig e-mailadress.

§ 16. *Förslag till Ferlinpristagare*
Till lyrikpristagare föreslogs: Hans Alfredson, Peter Mickwitz, Ragnar Torsi, samt Gösta Ågren.
Till Trubadurpristagare föreslogs: Lars Berghagen, Bosse Landberg, Mats Pålsson, Owe Törnqvist, samt Cajsa-Stina Åkerström.
Alla uppmanades att komma med fler förslag till sekreteraren Annika Luttropp, dock senast den 10 augusti 2008.

§ 17. *Övriga frågor:*
Ove Engström informerade om att Visfestivalen i Västervik är mera en rockfestival. Ett förslag gavs att Nils Ferlin Sällskapet tillverkar en bricka med Sällskapets logga, alternativt ett medlemskort att dela ut till alla medlemmar.
Tor Englund informerade om att Nils Ferlin Sällskapet ska ha ett samarbete med Dan Andersson Sällskapet i ABF-huset under hösten 2008.
Inga Walles uppmanade Nils Ferlin Sällskapet att göra ett upprop till alla älskare av Nils Ferlin för att värva medlemmar.
Ove Engström föreslog att man sätter in en notis i nästa nummer av Poste Restante där man uppmanar medlemmar att ge bort ett medlemskap i present. Eric Midfalk tog upp en applåd för styrelsen.

§ 18 Ordförande Jan Mårtenson förklarade mötet avslutat.

Vid protokollet:
Annika Luttropp (sekreterare)

Justeras:
Jan Mårtenson (ordförande), Bo Ganting, Anita Grönwall

INBJUDAN

Nils Ferlin Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till
BIRGITTA LILLPERS
och Trubadurpris till
MARIE BERGMAN

tisdagen den 21 oktober kl 18.00

Plats: Restaurang Gondolens festvåning
Ingång mittemot Katarinahissen

Meny:
Förrätt: Skaldjur i lime och pepparrotsmajonäs.
Varmrätt: Rådjursstek med höstsvampsås, potatis och rosmarinbakat äpple.
Kaffe och liten kaka – som inte innehåller nötter.

Priset är 475 kronor per kuvert

I priset ingår 1 lättöl, alternativt mineralvatten.
Husets röda eller vita vin kan köpas separat för 72 kr/glas eller 255 kr/flaska,.
Starköl eller folköl 33 cl/ 52 kr, avec från 80 kr/4 cl.

OBS! Vill man ha vegetarisk meny – eller om Du är allergiker och inte tål exempelvis skaldjur **MÅSTE** detta anges på inbetalningskortet.

Sedvanligt lotteri, samt underhållning av olika trubadurer vid kaffet.

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin Sällskapets plusgirokonto nr 35 21 55-6 (eller på bifogade plusgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda senast onsdagen den 15 oktober 2008.

OBS! Tänk på att det tar ett par dagar att girera!

Ange gärna, förutom namn och adress, Ditt telefonnummer på blanketten.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 1, 2007
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttropp@bredband.net
Vikarierande skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519